

צבי סל

עדי אמוראי:

„אינני רואה כגם בשיחתי הטלפונית עם בלס!“

עדי אמוראי בחר שלא להגיב על הפירסומים בקשר לקשריו הפוליטיים עם דוד בלס. היריה האחרונה בנושא נורתה ביום השישי. פורסם כי אמוראי שוחח בטלפון עם בלס אחרי החלק הראשון של חקירתו המיטרתית, ואמר לו: „הבוס מבקש למסור לך את איחוליו!“ הבוס הוא. כמובן, שימעון פרס. ראש-הממשלה דאז, המוזכר במהלך השיחה הטלפונית, ואילו אמוראי כיהן אז כסגן-שר. שיכנעתי את אמוראי להגיב לראשונה על הפירסום.

במה מנסים להאשים אותי? שעורתי כסגן-שר לבלס? להיפך: אני שימשתי כיועצו הכלכלי של בלס כארבעה-חצי-חמישה חודשים. אומרים לי כיום שבעד עבודה השווה 25 אלף דולר לקחתי 2000 דולר בלבד. כשכוע לפני התמנותי כסגן שרהאוצר, היסלתי את כל עסקיי הפרטיים. אינני יודע מה פיתאום פורסמה כעת השיחה הטלפונית

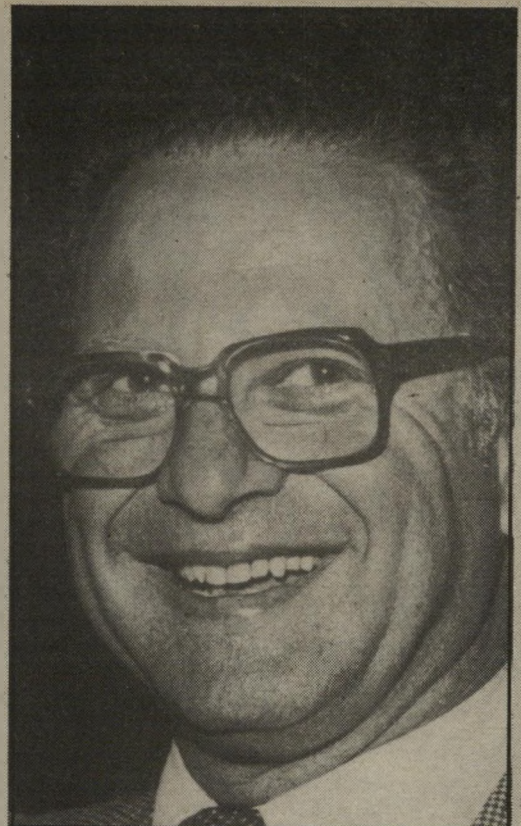
פרשות

שקיימתי עם בלס, כשכבר הייתי במישרד-האוצר.

● **הבה נתמקד בשיחה הזאת. באלה נסיבות נערכה?**
היא נערכה אחרי שהמיטרה לא מצאה, בשלב מסוים, שום דבר נגד בלס. לכן אינני רואה בה כל פגם.

● **איך אתה משתלב כסגן-שר בעסקיו של בלס?**
איני משתלב! זאת טעות: פנו אליי מהתק"ם שאעזור להם להשיג את כספם מבלס. היה מדובר או במשולש עיסקי התק"ם-דיסקונט-בלס. כלומר: התק"ם הפקידו את כספם אצל בלס דרך בנק-דיסקונט. ביקשו ממני לסייע לתק"ם, ואכן סייעתי בהשגת 70% מכספם. מדובר בסכומים אדירים. היום, כשוורקים סכומים כגון 160 מיליון דולר, כולם מתרגשים.

● **אינך חש צורך להסביר את עמדתך בפרשה באוסן יותר מספורט?**
כרגע בחרתי שלא להגיב. גם לתגובה הזאת משכת אותי בלשון. כבוא היום, אני בהרחבה. (דפנה ברק)

מיכה חריש:

„אסור שחברי-הכנסת ידונו בעצמם בשכרם!“

ביום השלישי אולי עשתה ועדת-הכנסת היסטוריה. הוועדה גיבשה הצעת-חוק, שעל-מיה יהיו מנועים חברי-הכנסת בקדנציה הבאה מלעסוק בעבודות מכניסות צדדיות, נוסף על עבודתם המרלמנטרית. שוחחתי על כך עם חברי-הכנסת מיכה חריש. שמו של חריש עלה באחרונה לכותרות כשותף-לשעבר של עדי אמוראי, בקשר ליעוץ המפורסם שהעניק אמוראי לדוד בלס (ראה הנוף).

● **יש לך עדיין מישרד ייעוץ כלכלי?**
לא, אבל מדי פעם אני נותן ייעוץ כלכלי לאנשים או לפרוייקטים מסויימים.

● **מה דעתך על הצעת-החוק הזאת?**
מוכן מאליו שאם אני מבצע עבודות כאלה, המצב הקיים הנהוג בכל הפרלמנטים באירופה — לא רק אצלנו — הוא הגיוני ומקובל עליי.

● **מדוע זה מקובל עליך, שאדם שנבחר לעסוק בעבודה מסויימת, יעסוק גם בעיסוקים אחרים?**

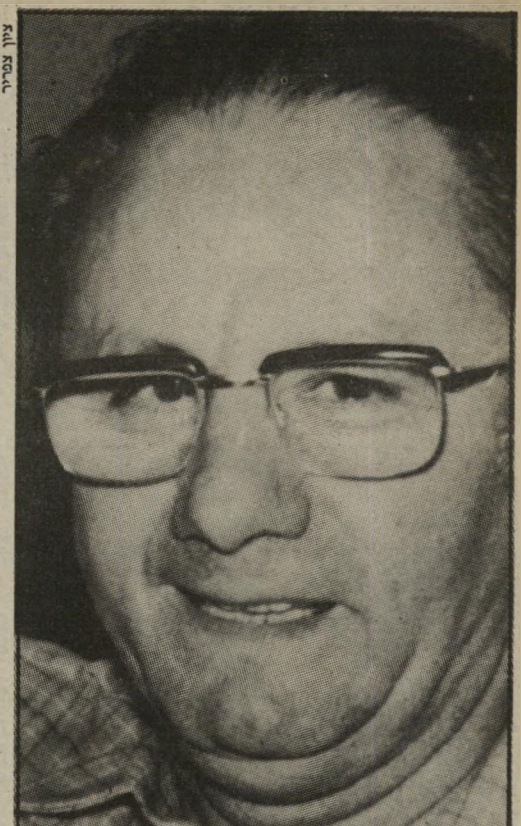
„בגלל הארעיות! אדם נבחר לכנסת לתקופה מסויימת ואין לו ביטחונות לכמה זמן נבחר. מה את רוצה? שירוק את כל אשר עמל עליו כל חייו, ככה-סתם? נוסף על כך, כבעל-מישפחה אני אומר לך, שהמשכורת המשולמת לחברי-כנסת אינה מספיקה. אפילו חשבוך-הוצאות אין לי. עם זאת, קבעתי לעצמי כלל, שבנושאים של אתיקה ועבודות נוספות של חבריי-כנסת, אינני חושב שחברי-כנסת צריכים לרוץ בעצמם, כמו שנהוג, למשל, בפרלמנט האוסטרלי, צריך להקים

הכנסת

ועדה ציבורית הממונה עליידי בית-המשפט העליון. אסור שבוועדה יישבו חבריי-כנסת. זאת הוועדה שצריכה לקבוע את תנאיהם של חבריי-הכנסת. זה לא הגיוני שחברי-הכנסת יקבעו את עצמם, או שיהיו מעורבים בתהליך קבלת ההחלטות. לכן גזרתי על עצמי, שלא להיות פעיל בכנסת בנושאים אלה.

● **וניגודי-האינטרסים שבין פעילותו של נבחר-ציבור לבין ענייניו כאדם פרטי, לא מסריע לך?**
את מעלה בעיה חשובה מאוד, שנכללה בהצעה שהתקבלה ביום השלישי בוועדת-הכנסת. ההצעה עסקה במגע של חבר-כנסת עם הרשויות הממשלתיות.

● **אם הצעת-החוק תתקבל, היכן אתה צוטה פרצות?**
אני צופה העלאות-שכר בלתי-פוסקות לחברי-הכנסת. נוסף על כך, אני מניח שיימצאו פרצות נוספות בכללים הנוקשים: הרצאות, ספרים, מאמרים. אני מבסס זאת על התקדים האמריקאי. שם קבעו תיקנה לשכר שמותר לנבחרים לקבל עבור ספרים ורצאות. מה קרה? העלו שוב ושוב את התיקנה. (דפנה ברק)

יון צמיר

יונתן קרונופלד:

„צריכים להחליף את השבויים בכל מחיר!“

בירושלים שוקלים שוב חילופי-שבויים. המיספר ה-מוזכר עכשיו הוא 400 עצורים תמורת הנווט הישראלי והחטופים האמריקאים. אחרי חילופי-השבויים, שנערכו במאי 1985, נשמעו קולות רבים ורמים כנגד המחיר, כלומר 1100 כנגד 8. היו שאמרו בפה מלא כי לא היה צריך לעשות את העיסקה. אנשי מאיר כהנא, והוריהם של קורבנות-מינועים הקרובים להם, כבר ערכו הפגנות ומהומות נגד החילופין האפשריים. שאלתי את יונתן קרונופלד, אביו של אבי קרונופלד, אחד מהשבים הביתה ב-1985, מה דעתו עכשיו. במר-ספקטיבה של זמן ובלי מעורבות איש על החילופין המדוברים.

שבויים

כמו שחשבתי אז, כך אני חושב גם עכשיו. יש לעשות הכל כדי להחזיר הביתה את הנווט ואת שני החיילים משיבת-ההסדר, היושבים בשבי כמעט שנה.

● **השאלה היא, תמורת כמה?**
אני לא אכנס למיספרים, כי זה עניין של מיקוח. לדעתי יש להחליפם בכל מחיר: יש לנו מי להחזיר, או צריך להחזיר!
● **ומה עם האמריקאים השבויים בבירות?**
עבורם איננו צריכים לשחרר אף אחד. האנשים הללו היו יכולים לשבת בבתים שלהם בארצות-הברית, כבר זמן רב, אילו היו שומעים בקולם של המנהיגים שלהם. הזהירו אותם לא פעם שאם הם נשארים בלבנון, הם נשארים שם על אחיותם, ואני לא רואה כל סיבה לכך שאנחנו נצא מעורנו כדי לעזור להם. אם הם בעצמם לא רצו לעזור לעצמם.

את החיילים שלנו, מדינת-ישראל שלחה לבצע משימה, ומדינת-ישראל אחראית להחזירם הביתה.

● **בכל מחיר?**
כן, בכל מחיר: (דניאלה שמי)